

A door het jaar 32ste
M. Assumpta
12 november 2023

Eerste lezing (Wijsheid. 6,12-16)
Uit het boek der Wijsheid

Het is niet moeilijk te ontdekken wat wijsheid is.
Als je van wijsheid houdt, zoek je ernaar
en je zult ze vinden.
Wijsheid is duurzaam en straalt.
Ze laat zich gemakkelijk kennen
aan al wie ervoor openstaat.
Je hoeft 's morgens niet vroeg op te staan
om de wijsheid te zoeken,
want je zult ze vinden voor je deur.
Het getuigt van goed inzicht
als je wakker genoeg bent
om je gedachten op haar te richten.
En je hoeft je geen zorgen te maken.
Want de wijsheid gaat zelf naar de mensen toe
die haar waard zijn.
Die mensen vinden haar op al hun wegen,
en bij iedere gedachte.

Tweede lezing (1 Tess 4,13-18)
Uit de eerste brief van de apostel Paulus aan de christenen van Tessalonica

Zusters en broeders,
ik wil dat jullie weten wat er gebeurt als een mens sterft.
Dan zullen jullie niet bedroefd zijn,
zoals degenen, die onze hoop niet delen.
Wij geloven namelijk dat Jezus,
nadat hij gestorven was,
weer uit de dood is opgestaan.
We mogen er dan ook van uitgaan
dat God ook de mensen, die in Jezus geloven, op het ogenblik dat ze sterven
bij hem zal samenbrengen.
En maak je geen zorgen over hen die reeds eerder gestorven zijn.
Wanneer het moment zal aanbreken dat de stem van de aartsengel,
en de trompet van God zal weerklinken,
en de Heer zelf weer uit hemel zal neerdalen,
dan zullen eerst diegenen opstaan,
die reeds gestorven zullen zijn.
En pas dan zullen wij, die dan nog in leven zullen zijn,
samen met hen meegevoerd worden op een wolk,
de Heer tegemoet.
Vanaf dan zullen wij voor altijd bij de Heer zijn.
Troost elkander met deze woorden.

Evangelie (Mt 25,1-13)

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Mattheüs

In die tijd vertelde Jezus zijn leerlingen de volgende gelijkenis:

Het zal met het rijk van God gaan als met tien bruidsmisjes,
die een bruidegom zouden vergezellen naar de bruiloft.

Vijf van hen namen hun olielampen mee, maar geen olie om erin te doen,
wat erg dom was van hen.

De andere vijf waren wel slimmer.

Ze namen niet alleen hun lampen mee, maar ook een kruik met olie.

Het duurde tot de bruidegom kwam, en ze vielen in slaap.

Plots werd er geroepen, het was diep in de nacht:

‘De bruidegom komt eraan, ga naar hem toe.’

Ze stonden op en maakten hun lampen klaar.

Zij die geen olie hadden meegebracht vroegen aan de anderen:

‘Kunnen wij wat olie van jullie krijgen? Onze lampen willen niet branden.’

Maar die antwoordden: ‘Neen, ga liever naar de verkopers om olie te kopen, want het
zou kunnen dat wij niet genoeg hebben voor ons en jullie samen.’

En toen de bruidegom aankwam, waren ze nog niet terug.

Zo gingen alleen de misjes, die klaar stonden, mee naar binnen,
en de deur ging op slot.

Toen de anderen terugkwamen, klopten ze op de deur en riepen:

‘Heer, wil je voor ons opendoen?’

Maar de man antwoordde:

‘Voorwaar, ik ken jullie niet.’

En Jezus besloot: Let goed op, want jullie weten niet op welke dag en op welk uur de
Mensenzoon komt.

Homilie

Z en B,

Mijn grootvader had een goede vriend, een brave man, goede echtgenoot en vader
van een schoon gezin.

Een diepgelovig man ook.

Maar wat veel mensen niet wisten: hij droeg een zware last met zich mee.

Immers, voor hij zijn vrouw had leren kennen, was hij al eens voor de kerk gehuwd
geweest.

Maar al snel bleek toen dat hij bedrogen werd. En na korte tijd had ze hem verlaten.

Hij kon met zijn tweede vrouw niet meer voor de kerk huwen, en leefde dus in zonde.

Dat was voor hem een groot, diep verdriet. En naarmate hij ouder werd dook het
beeld bij hem op van een eeuwige verdoemenis in de hel.

In vertrouwen sprak hij daarover met mijn grootvader. Hoe zou hij daarvoor een
oplossing kunnen vinden?

Mijn grootvader gaf hem de raad in de stad naar de paterkes te gaan, en daar om
advies te vragen.

De pater van dienst stelde hem voor te wachten tot hij zijn einde voelde naderen, dan
een priester erbij te roepen, in een biecht zijn zonde te belijden, en dan geen
gemeenschap met zijn vrouw meer te hebben.

Maar wat kon gevreesd worden is gebeurd: de man is op een bepaald moment plots gestorven.

De pastoor besliste dat hij geen kerkelijke uitvaart kon krijgen, en niet in gewijde grond kon begraven worden. Want hij was gestorven in staat van doodzonde.

Dat was in die tijd – we spreken van ruim honderd jaar geleden – een heel erge zaak, een publiek schandaal.

Mijn grootvader was er kapot van, en drong er bij de pastoor op aan om begrip te tonen voor de situatie, en rekening te houden met het voorbeeldige leven van zijn gestorven vriend.

Dat kan toch niet, zo redeneerde mijn grootvader, dat God hem met het hellevuur zou straffen, om een ongelukkig gebeuren van vele jaren eerder, waarvoor hij nog zelf niet de schuld droeg.

Maar de pastoor was onvermurwbaar.

De regels waren de regels.

Wellicht zal hij zich gebaseerd hebben op de evangeliepassage, die we zojuist hebben beluisterd: de parabel van de tien bruidsmisjes, van wie er vijf buiten moesten blijven omdat ze hun zaken niet op orde hadden.

Hij zal de laatste zin *'jullie weten niet op welke dag en op welk uur de Mensenzoon komt'* wel begrepen hebben als het moment van sterven, en het *'mee mogen naar de bruiloft'* als het naar de hemel gaan.

En wie mag mee naar de hemel? Wie op het moment van sterven in 'staat van genade' is, wie zijn zaken op orde heeft.

En de pastoor zal geredeneerd hebben: die man had zich maar tijdig in regel moeten stellen, het is zijn eigen schuld dat de hemel voor hem gesloten zal blijven.

Z en B,

Mijn grootvader was geen theoloog, maar ik denk, ik ben er zeker van, dat hij het juist voorhad dan de pastoor.

Dat de kerk aan huwendes vraagt om mekaar voor altijd trouw te beloven, en daarom geen tweede kerkelijk huwelijk toestaat, is een terechte verwachting.

Maar dat God mensen, die dat om een of andere reden niet kunnen waarmaken, dan voor eeuwig zijn liefde zou ontzeggen, dat kon mijn grootvader niet in overeenstemming brengen met ons geloof in Gods barmhartigheid.

En hij had gelijk.

Trouwens, het is zeer de vraag wat in deze parabel bedoeld wordt met de komst van de bruidegom, en de komst van de mensenzoon.

Moeten we het niet veeleer verstaan als een uitnodiging om ons hier en nu aan te sluiten bij de Heer Jezus, en steeds klaar te staan om mee te werken aan de uitbouw van zijn rijk op aarde, ook wanneer we ons op onverwachte momenten daartoe geroepen voelen?

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.

